

SCHAKEN

met Jac. Renet

Uit de strijd om het Limburgs kampioenschap stamde de partij van afgelopen week: Wit: Kf1, Dc4, Th1, Td1, Lg5, Pc3, a2, b2, c2, f2, g2; Zwart: Kg8, Dc6, Ta7, Tf7, Lc8, Lg7, a6, b6, c5, e5, f5, g6.

Na zwarts foutieve zet Dc7-c6 besliste wit de partij in zijn voordeel met een vrij simpele combinatie. Hij speelde 1) Td8, Lf8 (de Tf7 staat gepend) 2) Tf8!, Kf8 3) th8, Kg7 4) Dh4 en zwart gaf op omdat het mat niet meer te verhinderen is.

Zoals reeds vorige week gemeld nam Van der Plassche door deze winst een vol punt voorsprong op de concurrentie. In een spannende partij waarin het aanvankelijk leek dat Vaassen de betere kansen had, moest ook deze het hoofd buigen. Een remise in de 6e ronde tegen A. Hendriks brengt Van der Plassche met nog 1 ronde te spelen de Limburgse titel. Met nog 1 ronde te spelen heeft hij 1½ punt voorsprong op het viertal Hendriks, Temmink, Henzen en Renet.

Zie diagram

13-9-85

Met zwarts laatste zet b5 verhinderde hij dat wit met Tc4 de zwakte van pion c7 ging uitbuiten. Ondanks de ongelijke lopers staat wit hier gewonnen.

Niet alleen omdat hij een gedekte vrijpion heeft, maar veel meer doordat de zwarte loper nauwelijks meer dan een veredelde pion is (hij kan slechts een zet doen), en doordat de zwarte damevleugel verzwakt is. Er volgde: 1) a4!, Tb8 (indien zwart neemt volgt Tc4) 2) Tb4, Tb6 3) ab5, ab5. Er lijkt niet al te veel aan de hand te zijn maar L. Armينو toonde in zijn partij met A. Hendriks aan dat de toeschouwers het bij het verkeerde eind hadden. Met welke voortzetting besliste hij de partij in zijn voordeel.

